

TELEGRAFUL ROMANU

Nr 101. ANULU XIX.

Sabiu, in 19/31 Decembre 1871.

Telegraful este de două ori pre septamana: Dumineca și Joi'a. — Prenumeratia se face în Sabiu la expeditura foiești pre afară la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditura. Pretiul prenumeratii pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. car pre o jumetate de anu 30 fl. 50. Pen-

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. și pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principalele și tieri stârni pre anu 12 1/3 anu 6 fl. Inseratele se platește pentru întâia ora cu 7 cr. sîntru, pentru a doua ore cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune

„Telegraful Romanu“

Cu inceputul anului 1872, se deschide prin același prenumeratiune nouă la aceeași fofă. „Telegraful Romanu“, va fi că și până acum de două ori pe septamana Joi'a și Dumineca. — Pretiul abonamentului pre anul intregu e:

Pentru Sabiu 7 fl. pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru și Monarchia austro-ungurescă pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru România și strainatate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu 3 fl. v. a.

DD. abonanți sunt rugați să nu întârziă cu trimiterea prenumeratiunilor.

Adretele ne rugăm să se scrie curat, și în locu de epistole de prenumeratiune recomandăm on. publ. avisurile postale, (Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.) că impreună cu spese mai putine să că mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumeratiune.

Editură „Telegrafului Romanu“ in Sabiu.

Spre științia.

Pentru mai bună orientare a partidelor, care au apelat causele lor la Consistoriul metropolitan gr. or. se face cunoscută:

ca pentru estradarea sentințelor Consistoriului metropolitan încă în 25 August a. c. sub Nr. cons. metrop. 23 s-a facut dispozitii la Venerabilele Consistore ale Eparchiilor respective cu aceea, că sentințele Consistoriului metropolitan nu se potu estrada până când partidele voru solvi taciștă consist. de 20 fl., de către Consistoriul metropolitan n'are nici unu fond, de unde s'ară poate acoperi cheltuele de drumu ale asesorilor Consistoriului metropolitan, carii pretind cu dreptu rebonificarea cheltuelelor loru itinerali; — deci dura partidele au să se adresă în causele loru la Venerabilele Consistore respective, și a depune taciștă amintita, căci altcum nu li se potu espădă sentințele aduse în causele loru.

Mai departe s-a aflată de lipsă a se dă în dreptare tuturor, și cu deosebire defensorilor (advocatilor) de cause bisericesti și scolari, că strinsu să observează procedură regulată a judecătorilor bisericesti și scolare, că în tempulu legiuitor conformu celor prescrise în „Statutul organic“ pentru causele apelate să institue apelatiile la forul inferior, de unde apoi din dregatoria se voru asterne la Consistoriul metropolitan.

Sabiu, 17/29 Decembre 1871.

Secretarul Consistoriului metropolitan.

Articuli anonimi.

VIII. Desvoltarea evenimentelor în Austro-Ungaria ia acum unu sfert, pre care, cu ocasiunea aceea, nu-lu potem urmări pasu de pasu; despre care inse dicem de ajunsu, că desvoltarea această se termină cu actul celu însemnatu în istoria patriei, cu actul prin carele regale se incoronează de

rege legitimu și constituționale alu Ungariei în totu și cu tōte forme presecre de constituționea ticei. Actul acesta a fostu, pentru tota lumea cu judecata, sigilarea său sanctiunarea oea mai invederata a celor intemplete pre terenul constituționale pâna aci de către monarchulu, deșteptindu radimulu românilor celu mai tare în totu cuprinsulu imperiului.

Zapacél'a intre români inse nu a incetat nici acum; ea parea că incepe a cresce. Nici unu eveniment seriosu nu scăpa de suspiciunarea ca aru esu din gura de vendicatoriu de națiune. Ori de căte ori tragea cineva atenționea publică asupra pericolului, ce se pregătesc națiunei din procederea cea gresită, acel'a trebuie să fie pangarită de intrigantu ambicioz, de interesatu vendutu strainilor, ba innegritu chiaru de omu, care le nu cred că în vitalitatea națiunii române, *) cu tōte că procederea acelei părți din intelligia, carea a derivat cauza naționale de pre terenul ei legali și o redusu la terenul de petiții, este în stare de a ruina vitalitatea cea mai verde a unei națiuni, pentru că o arunca în întrecul celu din afara constituționale, de onde nu poate esoperă nimioa că factoru alu statului, ci numai prin rugaminti și prin midilocirea straina că nisce servitori, mai reu, că nisce cersitori ai statului. Să apoi lucru de minune! tocmai acelu barbatu, despre carele diceau ei și dicu și astadi că nu crede în vitalitatea națiunii române, chiaru și în tempulu acestu de zapacél'a prin staroșină sea neobosită, a sciuțu să castige înărtirea Metropoliei recastigate de curențu a românilor gr. or din Transilvania, Banatu și Ungaria; togm'a acestu barbatu a deschis românilor gr. or. calea la congresele naționali bisericesci, cari au elaborat organizarea bisericiei gr. or. române, carele a facutu mai înainte, facu atunci și face până în dinu de astadi atâtăa sapte mari pentru români, incătu națiunea că prin o electrisare spontanea în semn de recunoștință s'a folositu de ocasiunea iubileului de 25 ani să a serbatu în tōm'a trecuta serbatorea cea mai splendidă naționale, ce a vedutu vreodata români din Transilvania și Ungaria.

Culmea zapacelei naționali inse au fostu în ajunul alegerilor dietali peotrui periodulu 1869—1872. Din experientia despre usiurata, cu care se tacséza evenimentele, amu dedusu pentru noi problem'a cea grea, de a nu ne intimidă de nici o suspiconare, de nici o calumia aruncata asupra barbatilor nostri, în adeveru meritati pentru nație și chiaru să asupra putențătiei noastre să de a staru, că ostasi fideli ai națiunii, pre lângă privighierea asupra intereselor ei vitale. Diurnalul nostru este martorul celu mai invederatu despre staroșină noastră, că români din Transilvania bateru acum să nu lase ocasiunea din mānă spre a dovedi că ei că națiune și aprețuesc și stiměză drepturile loru și nu voiesc să le lase prada în māni straine.

Nu perdeam din vedere nici impregiurarea aceea; că cu ce greutăți voru avé sa se lupte români. Înse sciindu că greutățile intempiate nu îndreptătiesc pre nimenea cine are vitalitate în sine de a renunță la drepturile sale, ne tienuramu de săntă datoria de a atrage atenționea să asupra loru și repeti neincetatu că luptă este viéția și că tocmai prin luptă ne vomu dă testimoniu celu mai bunu înaintea lumii despre vitalitatea noastră și într-o cătu nu voru ajunge poterile noastre, vomu să spriginiti, celu puten moralicesc, de opinionea cea mare publică a poporelor din monarhia, a poporelor din Europa.

Aducem din cele multe unu exemplu și adeca, ceea ce dicăem în unu articulu intitulat „Cauza“

românilor din Transilvania“ în nr. 11 alu „T. R.“ din 1869.

Eata ce diceam:

„Mai bine de trei ani s'a dusu și s'a scrisu multe despre cauza românilor din Transilvania. Ea au fostu discutata intre români mai cu séma din dōue puncte de vedere. Unul alu acelor ce inainte de a intră în dietă din Clusiu la 1865 se determinasera pentru politică activitatei, altul este alu acelor ce au paresită politică activitatei și mai târdi s'anu determinat a fi passivi. Cei dinătău, vedindu nestabilitatea sistemelor urmate unele după altele dela 1848, cari inse nici unele nu se mai întorsera inapoi, cugetara că după ce-si voru luă o asiă numita basă de operatione, ceea ce să le servescă că unu radim, dela care sa-si îndrepente acțiunile sale, să nu lase neocupatul terenul ce i se va putea veni să națiunei române, și de pre-acela să lupte pentru națiune cu ori-ce ocasiune să sa caute a face tōte acușările putințiose pentru români. Cei de alu doilea se decisera a acceptă până la redeschiderea dietei ardeleni și până atunci a nu face nimică.“

„Acesta e pre scurtu cuprinsulu celor dōue direcționi politice ale românilor din Transilvania.“

Cu privire la greutăți diceam în acela-si articolu mai la vale:

„Amu cugetatu să noi din capulu locului asupra urmărilor activităției. Amu sperat de-si nu ne-amu facută ilușuni. Amu scintu că cine avemu de a face și, de-si ne-a indignat purtarea majoritatii magiare in dietă și pres'a ei, cea preocupata până la orbia afara de dieta, noi amu credutu, că in unu statu cu unu trecutu asiă de variat in cei dōue-dieci de ani din urma, nu e rationalu a pune de voia buna lacatu pre gura, la mai bine de unu milinu de români.“

„Noi credem ca dietă Ungariei au vătematul destulu de tare pre tōte naționalitățile reprezentate acolo; tuturor li s'anu facutu nedreptate. Dara pentru ce nu se retragu acele până voru face magiarii alte legi mai bune? Voru responde, că noi trebuie să fimu acolo, firea-mu cătu de puteni, căci noi avemu datoria a ne aperă in interesele noastre. Noi întrebămu acum că, pentru ce poftescu frati ungureni, cari sciu bine că magiarii, secuii și sasii transilvaneni se află in dietă Ungariei, și că acolo se desbatu cestiuni cari atingu și interesele noastre ale românilor transilvaneni, că numai noi sa ne obtinem de totu dela acea dieta, mai alesu căndu se sustiene ca ti'eră e reprezentata in dieta?“

„Repetim ca pre noi ne scurtează forțe tare legea electorale, ne scurtează însă și mai multu pronunciarea că sa participă la alegeri, pentru ca prin același poporul amețit, o parte merge la alegeri, ea-lu duce, o parte nu merge, și rezultatul e, că noi perdem și vre-o căteva locuri de deputati căte le-amu poate ocupa noi și căte le-amu poate folosi, cum să-aru veni mai bine intereselor noastre naționali.“

Tōte aceste au fostu indesertu. Vre-o căteva articuli din diinarie straine, cari gonescu interese cu totulu eterogene de ale noastre române, au fostu în stare să sustiena speranțe, că starea lucrurilor de acum nu voru să aibă durată indelungată. Si asiă in o conferință la Mercurea unde se vorbi ce-va despre Gelu și Tohutum, dara unde se accentuara mai multi suferintele din trecutu, se aduse o decisiune că români să se abțină dela alegerile dietali. Decisinea aceasta a produs o nouă confuziune intre români. Si cum să nu produca, căndu ea nu se tienă nici de aceea ce era să fie adeca de o imitație a abținerii magiarilor nici din Ungaria, nici din Transilvania, ci o simplă jertfire,

*) Aceasta o repetă unu anonomu și în nr. 88 a "Trans."

dupa cum se vediu mai tardi, a roménilor in interesulu celorul-lalti locitorii ai tierei. Magiarii in anii 1863/4 nu si jertfira cercurile de alegere nimenui, ci le ocupara, si asiá au tienul o parte a tierei nerepresentata in dieta; románii se dau simplu in laturi si dicu altor'a: acum faceti voi ce sciti. Ba nici acésta. Pentru ca pre lângă tota passivitatea adoptata, capulu partidei, dlu Baritiu si cu unu alto corifeu alu ei, Antonelli, candidéza in districtulu Fagarasiului si celu dintâiu se espune fiascului, in cátu in unu districtu romanescu sa cada la alegere fatia cu unu magiaru.

Faptele de atunci incóce ne dovedescu ca prin abtinerea nostra nu amu potutu impedece intru nímic'a cursulu lucrurilor, dupa cum s'a pornit. Totu faptele inse ne dovedescu ca starea cea precaria, ce ni-amu procura'o prin acea procedere, este de asiá incátu ingrigirea pentru caus'a nostra natională este cu dreptu cuventu numai mare.

Unde vorbescu cu o voce asiá de poternica faptele nu incapa poesia.

Eveneminte politice.

Diariele revinu asupr'a sterei in carea se afla partid'a lui Deak in diet'a pestana. Unu incidentu din dilele trecute, in urm'a cărui ministrulu de justitia Bitto a facutu unu fiasco micu, avendu pre Deák si o majoritate mare in contr'a sea la o votare, a fostu primitu cu sgomotu de press'a opusetunale. Dilele acestei partide erau dupa aceea-si pressa numerate; Kossuth era pre ací pre aci sa vina in Ungaria si alte de felul acesta. Dupa o experientia de mai multi ani, nu se pote că sa trecemu cu vederea miscările ce le vedem in singulu partidei, dara nici impregiurarea aceea ea, in incidentul de fatia, Deák a avutu lângă sine pre capulu opusetunei moderate, pre Col. Tisza lângă sine. De ací inse nu urmează alt'a, de cátu seu etragerea stângelui moderate la partid'a lui Deák, săn lips'a de vre-o presiune in vre-o parte in favorea Ungariei. De altmintrea diariele amice ungariloru explica lucrul si lu reduc la o simpla gresie de disciplina.

Intre Ungaria si Croati'a au inceputu ceva ce săptamana a negoziarii cu partid'a nationale croata. "Reform" din Pest'a, sfia, carea nu sta departe de inspiratiunile regimului, scrie in privint'a acésta urmatorele: Scirea despre sosirea in Pest'a a croatiloru Iakics, Crestic si Mrazovici este neadeverata; fapta este, ca inainte cu vre-o căte-vile a intrebatu partid'a nationale croata, pre ministrulu presiedinte, ca nu oru si aplecatu a primi pre vre-o cătiva barbati de incredere de ai partidei nationale croate spre a conferi la olalta despre afaceri privitore la Croati'a. Responsulu, ce l'a datu ministrulu-presiedinte, a fostu ca deosbulu primesce pre ori si cine si ca este aplecatu a undi parerile deputatiloru croati. Tempulu celu mai corespundetoriu spre atare scopu a disu ministrulu presiedinte ca suntu serbatorile. Epistol'a cu responsulu s'a intardiatu si asiá la Pest'a a venit uromai Vencian a membru alu partidei nationale. Cu acest'a inse numai atât'a s'a intielesu ministrulu, ca adeca in 27 Dec. sa se incépa negoziarile intre ministru si deputatii croati in Vien'a. Spre scopulu acest'a a caletoritu contele Peincevici cu trenulu de eri (23 Dec) la Vien'a, unde va pleca si contele Lonyay Marti (28 Dec); acolo va sosi din partea croatiloru si canoniculu Raeky, Mrazovici si Cresty; despre cuprinsulu negotiatoriloru inca nu s'a vorbitu nimic'a. Dela initiativ'a deputatiloru croati se astepta, ca ei sa-si desvole parerile loru si propunerile loru pre bas'a unei programe. Program'a elaborata in conferinta din urma a partidei nationale si publicata, regimulu nu o pote accepta, se promite insa folosu din discutarea reale a cestionilor. Pretensiunea croatiloru că sa se revada legea de uniune pre calea constitutionale asia dupa cum s'a si creatu acea lege, că adeveru de principiu nu pote impedece estinderea desbatelor si asupr'a cestuiilor practice.

In ceea ce privesce cestionea nationalitatilor din Ungaria, Miletici, deputatu serbescu, a rostitu de multu o cuvantare in diel'a Ungariei. Efectulu pasului acestui'a la magiari lu astămu depusu in "Pesti Naplo," carele e sôrte amarit u asupr'a cuprinsului acelei cestuiari. Cu deosebire nu e multiamit u cuvintele lui Miletici in cari dice: "noi nu amu fi inimici (statului uneuresc si națiunei unguresc) deca nu s'aru fi urmato eu noi, ceea ce s'a urmatu in tempolu lui Schmerling si al centralizatiunei". Impregiurarea acésta pentru

noi români pote fi indoita instructiva; odata in privint'a epocei amintite si alta-data ca tocmai români de acei'a, carii tineau cu gur'a de acea epoca, asta in Miletici unu intrepunatoriu si pentru caus'a natională română. Consecuient'a politica in imprejurarii de aceste este greu de eruu.

Dincolo de Lait'a s'a deschisu ambe casele senatului imperial de cătra presiedintii respectivi.

Cuventulu de tronu s'a cetitu numai joi dupa deschiderea senatului. Cuventulu de tronu amintesc despre nesuccederea impacărei cu Boem'a din cauza, ca acésta nu se poté face decât in marginile constitutionali; esprima sperant'a de o intelegera constitutionala cu Galiti'a si accentuáza necessitatea alegieriloru directe in senatulu imperial, atinge imbonatatierea materiale a functionarilor si a clerului; regularea referintielor intre biserica catolica si statu; in fine espune referint'a cea buna cu poterile externe.

Caletori'a principiloru nemtiesci la festivitatea ordinului St. Georgiu in Petersburgu si are si apendicele sele. Dorint'a multora de a vedé colosulu rusescu in conflictu cu Germania astă si toastul Imperatului nemtiescu, precum si bun'a primire a principiloru la curtea imperatésca rusescu suntu numai afectiuni personali si de curtenire. Apendicele ce-lu gasim ince mai incóce in diarie se pare a clatuna aceste presupunerii. Cetim a deaca despre principale prussianu Fredericu Carolu si generalulu Moltke, ca au facutu o excursiune dela Petersburgu la Moscova. In onore a acestoru ospeti nemtiesci a datu principale Dolgoruki, guvernatorulu Moscovei unu banchetu splendu. La ocazie a acésta guvernatorulu a radicatu unu toastu in limb'a rusescu in sanatatea Imperatului germanu, la care a respusu totu in aceeasi limb'a principale Fredericu Carolu, radicandu unu toastu pentru Imperatulu Alessandru si armata lui cea brava. In teatrul, la sosirea principelui, a cerutu publiculu sa se cante imnul poporului prussianu.

In France a succesu principiloru din cas'a Orleans sa intre in adunarea generale. Situațiunea de acolo o descria unu diurnalul francesu in urmatorele:

Accea care rezidă la Versailles nu mai e o adunare natională, ci o conveniune alba. Abia s'a strinsu, si deputatii din majoritate, print' o omnipotintia pre care sufragioul universale le-a contestat si le-a negat'o in trei renduri dela Februarie, incepù lopta cu cea mai din urma violentia in contr'a lui Thiers, in contr'a institutiunilor republicane, in contr'a vointei nationale si linisiei publice. Detestabil'a siedintia dela 8 Decembre, in care passionile monarchice n'au mai tienutu séma, de nimic'a, nu mai lasa nici o indoieala in aceasta privinta. Adunarei dela 8 Februarie i e frica de viitorul; ea vrea sa sferseasca cu densulu, vrea sa sferseasca numai de cătu, fara a accepta chiaru că patria sa scape de ocupatiunea straina. Unul din ei a cerutu că elegatorii sa se convóce pentru 28 Ianuarie viitoru spre a se pronunciá, pre cale de plebiscitu, asupr'a formei guvernului ce vrea sa-si dea Francia: Republica sau monarhia? Intr'o voce stâng'a obiectă: "care monarchia?" Si fiindu ca istetiu-i copilu nu i-a potutu respunde, drépt'a n'a cutediatu sa votedie urgint'a acestei propunerii. Ca resbunare si-a pusu in necasu că se dobore republic'a.

Spre a judecá despre rapunjenea cu care intelege a procede la acesta eroica lucrare, e de ajunsu sa enumerámu propunerile pre cari le-a respinsu si acelele pre cari le-a luat in consideratiune. Despre reintorcerea la Parisu, despre radicarea stării de asediul la Lion si Marsilia, despre dreptulu intruniriloru publice pentru alegerie consilierilor generali, majoritatea nici n'a vrutu sa auda vorbindu-se. Ea a cerutu sa se chiamu la ordine deputatulu Rouvier care a calificatu dupa cum merita decisiunile comissionei de gratiare. Majoritatea camerei refusa deschiderea unei anchete asupr'a cauzelor resbelului cu Prussia: trebuie, in adeveru, spre a inlesni calomniele pressei regaliste, a se lasa in umbra ultim'a crima a lui Ludovicu Bonaparte si, prin insintari, sa se lasa a apesá asupr'a Republicei o parte din respondere pentru nerocirile ce au coplesit uier'a.

Daru legea care restituie principiloru D'Orleans bunurile de cari au fostu desposesati suptu imperiu si care va servi că pendinte miliardului emigratoru; deru disintintarea legislatiunei asupr'a coalici-

uniloru; deru projectulu pentru a se asigurá militariloru timpulu d'a esiste la liturgia; deru totu propunerile cu unu caracteru clericale si monarhiciu au dobândit, fara pedeca, aprobaru adunarei. Se va amâna pote reorganisarea tierei, deru inca de pânacumu majoritatea vrea sa placa Papei si sa curteze pe viitorulu rege alu Franciei.

Ei bine, sia! Republicanii din ajunul său liberalii convertiti prin patriotismu toti primescu cu incredere lupt'a. Natiunea, carea nu mai vrea una stâpanu, care invétia a se guverná, singura, e la spatele loru si i va sustiené in contr'a usurpăriloru conveniunie albe. Pentru moderatie, abnegare, rabdarea nostra nu gasesca gratia inaintea postelor premurate ale printilor si ale celor cari le cersiescu favore; pentru ca s'a declarat resbelu suveranitătiei nationale, primim si resbelul! Ilu vomu sustiené cu lata ardoreea convingeriloru noastre republicane, inspirati de durerosa idee ca déca va schintio incercarea a cărei initiativa a luat o betranel'a d-loi Thiers, va peri nu numai republic'a ci si Francia.

Si apoi sa ne grabim a o spune, dej'a se râdica pedece in contr'a apucăturiloru regaliste. Chiaru in camera n'au decât o majoritate factice ca d'o suta de voci. Déca d. Thiers si va redobandi prim'a energia, déca va vorbi centrurilor cu limbagiul rationei si alu adeverului, vomu mai puté vedé inca odata d'aprópe prăpastie, fara a ne rostogoli intrensele.

Zernesti 26/14 Decembre 1871.

Domnule Redactoru! Procesulu verbalu luat in adunarea inteligintie nôstre din tienutulu Branului, in privint'a proceduri sele viitoru, intru aperarea causei nôstre nationali, aici sub /, alaturat, se tramente si dtale in copia, spre acelu sfersito ca sa binevoiesci, — conformu apelului din "Telegrafulu Român" nr. 95 din a. c. — a anunciat constuirea nôstra intr'unu comitetu localu, — spre sco-pulu de susu.

Pre lângă care sum alu dtale stimulatoru

I. Metianu,

Procesu verbalu,

Luat in adunarea inteligintie române din cerculu Branului, tienuta la 13/25 Decembre 1871, in Zernesti, pentru stabilirea modului de procedere, — pre viitoru — intru aperarea causei nationale.

Considerându ca cauza nostra nationala — cea cu atât'a pietate portata dela 1848 incóce de conducatorii natiunei nôstre — in anii dio urma a devenit u mai de totu parasita, si prin acésta intr'o stare de totu critica.

Considerându ca acésta stare critica — dupa parerea nostra — a provenit si de acolo, ca cauza nationala a esituit din terenulu legalu, discutându-se mai numai print' jurnalele nôstre, care in locu sa se fi intielesu la unu programu aparatu cu solidaritate, au devenit in dispute stricatióse pomenitei cause.

Considerându ca noi, si poporul tienutului nostru, dorim si pretindem, ca cauza nostra nationala, sa fie readusa iéra-si pre terenulu ei legalu, si tractata dupa totu forme de unei cause nationali, in adunari publice nationale; asiá dara din aceste consideratiuni — la initiativa lui protopopu Ioanu Metianu, ne-amu adunat uoi subscrisii astadi la Zernesti, ne-amu constituitu intr'unu comitetu localu, si dupa o discussiune seriósa, ne-amu declarat unanimu, ca pre viitoru sa purcedem, a ctivu intru aperarea causei nôstre nationale. — Spre acestu scopu amu decisu totu-deodata sa rogamu, si sa provocam pre onorabilulu nostru comitetu nationalu permanentu, alesu de congresele nôstre nationali din 1861/3, sa-si incépa actionea sea, cu convocarea unei adunari nationale pentru formularea programului activitatii sele, atât in privint'a meritului cauzui national, cătu si in privint'a formei de purcedere.

Nicolau Popu, Ioanu Gegonea, Nicolau Grozea, Moisi Nedelu, Ioanu Baugala, Ioan Danu, Ioan Cojanu, Moisi Mosioiu, Nicolau Beitu, Ioanu Balea, Ioanu Gerbacea, Ioanu Puscariu, Ioanu Sierbanu, Iosifu Micu, Georgie Tanasescu, Ioanu Zsazsa, Nicolau Gogolianu, Nicolae Pataru, Vartolomeiu Bude, Nicodinu Danu, Ioanu Maneuliu, Constantiu Ivanoviciu, Ioanu Sienchea, Ioanu Metianu, Nicolau Penciu, Ioanu Comsa, Ioanu Mosioiu, Georgie Gerbeca, Leontinu Puseariu, Nicolau Manoia, Nicolau

Zsazsa, Gaorgie Cojanu, Georgie Barbesiu, Constantin Tisca, Iosifu Mosioiu, Moisi Ciurea, Ioan Puscariu, Nicolau Chiornitla, Ioan Micu, Bucuro Puscariu.

R o m a n i a .

Romania este agitata acum de o noua editiune a concessiunii Strussberg, ea se numește acum Bleichröder. „Romanul“ după multe căi a scrisu în afacerea acestăi începe în 13/25 revistă sea astfelii :

„S'a ingrosiatu glum'a.

„Iera vinu turcii, iera ne trasnece Bismarck, iera ne punu la regula domului consuli și eu poterile garante, și mâine-poimâne iera abdicare, decă nu se va face voi'a principilor prussiani coticari.

„Si tôte aceste numai și numai pentru că principii prussiani sa nu dea falimentu, că nisice speculantii ce au incetat platile inca dela 1 Ianuarie 1871.

„Pentru acăstă a fostu și este tôte certă, tôte urgia nemtiesca, pre care poterea executiva se sălesce a o aretă că napustindu-se asupra Romaniei; pentru acăstă suntu tôte acele fantasmagorii de invaziuni turcesci. Bietii turci! altă nu mai au ei de facutu decătu sa cheltuiasca căte-va diecimi de milione spre a-si formă și pune in miscare o armata de invaziune!

Totii români trebue sa se bucore si sa se imbarbateze vediendu ca poterea executiva este atât de desprăzuită de a potă atrage pre camera in complicitatea infamelor uneltrii cu coticarii prussiani, înătu iera se vede nevoia a recurge la supremele midilöce ale amenintărilor din afara.

Din fericire s'au tocitu de totu aceste umilitore midilöce. Ele nu produc mai multu efectu decătu farmecul indoiosu alu siedintelor secrete, la care poterea executiva avu ierasi recursu Sambat'a trecuta.

Si ore ce secretu ingrozitoru pentru Romania se descoperi in acea misterioasa siedintă? O epistolă vizirială despre cere cu 9 dile mai inainte vorbisera tôte diuariile din strainatate.

Totă Europa, afara de Romania, scă cu 9 dile mai inainte de siedintă secreta de Sambat, ca vizirulu padisahului tramise Domnului românilor o epistolă alu cărei intileșu era acăstă:

„Dlo de Bismarck nu me mai lasa în pace, espundu-mi drepturile suzerane ale Turciei și cereru-mi sa intervinu in Romania in favoarea detentorilor de obligationi; eu nu voru de locu sa intervinu, sciindu bine ca n'amu acestu dreptu; mai sciu ca cereru-mi sa intervinu are de gându sa dea si altora acăstă postă si sa deschida astfelii o cestiu din care Turcia potă sa perda mai multu decătu ori-care, prin urmare me marginescu a-li comunică ce-mi cere d. de Bismarck, si sa te rogu sa me scapi odata de acăstă belea.“

Eaca ce dice marele viziru după multa staruștiua prussiana, insa d. Stratu agințele disuau Romania la Constantinopole, care in desperare de causa a fostu pusu sa vorbescă, adăngă:

„Sa se voteze indata concessiunea Bleichröder, căci astfelii se face conferinta europenă.“

Eaca teribilele secrete descoperite reprezentantilor tieri in secreta siedintă de Sambat'a trecuta.

Conferinta europenă?

Cu atâtă mai bine; o chiamănu din tôte poterea animei noastre, că-i dinaintea acestui areopagul europen se va constata odata mai multu coticarii a nerușinata a principilor prussiani coticari si vom vedea atunci decă afacerea se va mai potă termină fără declararea in falimentu a principilor prussiani.

Conferinta europenă?

Vorba sa fia! dara ii da mână dloii de Bismarck sa lase a se desvelui inaintea acestui areopag coticarii intimilor sei amici, si sa se recunoște necessitatea de a se declară in falimentu debitorile ce a incetat platile inca dela 1 Ianuariu, 1871?

Ce potă sa decide conferinta europenă, chiaru decă va admite, precum sustinu fostii concessiionari, ca statul român este garant neconditionat alu obligationilor emise „in numele loru propriu, si vendute in risulu-pericolulu loru?“ Chiaru trăndu cestiu din acestu punctu de vedere cu totulu eronat, conferinta nu potă decide — decă este posibile a se decide ce-va in privintă intreselor noastre interiore — decătu că sa se declare in falimentu debitorile, sa se despargubescă

creditorii pre cătu e posibile din avereia loru, si numai pre cătu nu se va ajunge, sa plătesca garantul. Eaca totu ce se poate decide mai reu pentru noi într-o conferinta europenă.

Ei bine, ii da mână dloii de Bismarck sa admită o asemenea decisiune? si nu mai bine va preferă că Romania sa plătesca de bona voia ceea ce i s'a facutu și adusu de concessionari si sa se imparta detentorilor de obligationi, decătu sa se declare in falimentu iubitii sei principi coticari si sa li se licuideze avereia?

Conferinta europenă este dura său o glumă, o speritoare capabile de a speră si amagi numai pre aceia ce nu cero decătu a fi amagiti, său o eventualitate care in orice casu este de preferită voinței guvernului prussianu, si a guvernului român.

Si apoi decă in adeveru Bismarck intervine, Turcia intervine, conferinta europenă se va face, cum remane cu declaratiunea Turciei si a insușii dloii de Bismarck, după intrevederea dela Salzburg, ca nu voru mai privi cestiu decătu că finanțari si interioara a Romaniei?

Mai departe dice:

„Wenn du nicht willig bist, so brauch ich Gewalt.“

Din mosi stramosi asiă intielege némtiolu: „Deca nu primesci de voia, voi intrebuintă poterea.“

Insa pentru a intrebuintă poterea, violintă, trebuie una pretestu, căci guvernul nu potă dice camerei: „Sîndu ca nu vrei sa votezi cum i-ti cero eu, voi dă concessiunea si fără tine.“

Pentru a avea dă pretestu, trebuie sa dicem ca tiér'a este in insurectiune, trebuie sa facem siarge năpteia pre stradele desiate ale capitalei, trebuie sa punem in miscare chiaru artilleria, trebuie sa dicem prin comunicate in „Monitorul“ ca suntu: „uneltrii culpabile si insinuiri perfide“, ca „cestiunea drumurilor serva numai de pretestu agitatiunei, alu cărei scopu este cu totulu strainu acestei cestioni“, trebuie in fine sa ne prefacem ca tiér'a este minata de conspiratiuni, de agitatiuni, de turburări, chiaru atunci cându lum-a intréga vede ca de când e Romania, linisce mai mare si apătia mai perfecta nu s'a vediutu.

Apoi, pentru că infrenarea unor asemenea teribile agitatiuni si conspiratiuni sa potă si prezentata că salvarea tieri, si repressiunea — a nu scim cu — că mesura de salut publică, este neaparat a se declară ca vinu turcii, ca vinu nemtii, ca vino muscalii decă nu se va restabili ordinea. Astfelii dura poterea executiva ne prevesți de mai inainte dicendu-ne in comunicatulu de Vinerea trecuta:

„Guvernul va scă sa apere ordinea publică, contră ori-cui aru cercă a o turbură, căci nu pentru întâia ora s'a vediutu in tiér'a nostra o cestiu ore-care servindu de uneltră si de pretestu agitatilor de meseria.“

Asiă dura:

I. Concessiunea Bleichröder trebuieșe data cu ori-ce pretiu, căci astfelii principii prussiani ceta sa se declare faliti, si Bismarck odata cu capulu nu permite acăstă, si cu atâtă mai multu nu permite că români sa nu-si infaga ei insii pumnalul in anima pre a-i tieno promisiunea ce a datu ungurilor.

II. Dara deputatii nu voru voi a lasă sa se prade si sa se ucida Romania, atunci se voru pune la regola acesti „agitatori de meseria“ cari se servescu de cestiu că de o uneltră, că de unu pretestu; apoi indata se va turbură ordinea publică, cum s'a turburatu la 3 Augustu, 1866, „guvernul va scă sa o restabilăse“, pre strada că si in camera, după cum o spuse destulu de claru ministru in perspectiva d. Iepurenu, in amenintările batjocoritore ce facu camerei in siedintă de Sambat.

III. Se va acordă apoi, in poterea baionetelor, concessiunea principilor coticari, cari in locu de falimentu, voru avé nouă milioane de furat, se voru dă pre mână ungaro-prussianilor arterele vietii noastre economice; si acăstă pentru a salvă tiér'a de invaziunea turcilor, cari nu-si potu căta nici de nevoie loru, si de urgia dloii de Bismarck, care după insasi declararea dlu Rosetti dela Berlinu, ou se potă impacă decătu numai dora cu uciderea Romaniei, din cauza simpatiilor ei ardentii pentru Francia.

V a r i e t à t i .

* * (In catusa „Stenograful român“.) Redactiunea „Stenograful român“ satia cu resultatul neindestulatorin, obtinutu pâna acum in urmă „Apelului“ ei, se vede silita; a dechiară, cumca apararea săoiei scientifice „Stenograful român“ aterna numai dela imbratiosiarea caldurăsi si dela sprințul materiale alu on. publicu român; căci neavendo „redactionea“ unu capitalu anumit pentru intemeierea si susținerea săoiei anunciate, nu-i sta mai multu alta ce-va in poterea sea, decătu o insușire mare si curata pentru propagarea unei arte alătu de comună-folositoria. Ea este si va fi totu-deună gata a face ori-ce sacrificie posibile pentru realizarea proiectului său.

Apelă decă inca odată cătra inteligintă română, că sa-i vina într-ajutoriu, pentru a potă incepe cătu mai curențu cu edarea „Stenograful român“.

Redactiunea nu ascăptă „mii“ de abonenti; ea este deocamdata multiamata cu vre-o 2—300, abonamente, cari aru acoperi spesele imprimării, fundu convinsa, ca numerul abonentilor se va inmultii indata după apararea numerilor intău.

Pentru a intesni si celor mai nemidilocii abonamente, redactiunea deschide abonamente si pentru unu semestru ($\frac{1}{2}$ anu) cu 3 fl. v. a. pentru Austri'a si 8 franci pentru Romania, si acorda tuturor d-lorui culegatorii de abonenti că si particulilor la căte 5 exemplară unu exemplar gratis.

Redactiunea nu voiesce a face prin publicarea săoiei o speculație pentru a-si castiga avere, ci ea doresce, a crea unu organu scientific si instructiv pentru propagarea artei, devenita o nevoie urgentă in tempulu present, si cu multu mai necesaria pentru venitoriu.

Fratilor! Nu asceptati, pâna ce va deveni necesitatea artei acesteia si mai urgentă, că sa nu fie potă tardiu!

Vien'a, 25 Dec. n. 1871. Redactiunea „Stenograful român“ (*) (Vien'a III Mathaeusgasse Nr. 9. L. 8.)

* * (Instructiunea femeilor in Russi'a) din dî in dî se desvoltă si in multe privintie si superioara instructiunii borbătorilor. E vorba de a se funda la St. Petersburg o asociatie pentru incurajarea instructiunii secolului femeinu.

* * (Jefuirea regelui Amadeu). Foile italiane ne relatëza, ca regele Amadeu, căruia i place, a se preumbli singuru, in vestimente civile, prin stradele Madridului, într-o séra su atacat in o strada laterală de patru hoti. Aceștia în jefuire de portmoneul său, de orologiu de aur, si de inelele sale; în desbracara si de paltonul său. Regelui nu i s'a intemplat alta ce-va nimică.

* * (Rochefort) in prinsoreea sea din Bayard, scrie unu opu nou intitulat: „Istoria imperiului depravat“.

* * (Regina Angliei e betiya). Intr'unu meetingu Mr. Gribble acusă pre regina Victori'a de betiya. Unu membru alu meetingului alergă rapede la Mr. Bruce, ministru de interne, că sa-lu parăsca pre acestu impertinentu vatematoriu de maiestate. Dara ministru i respunse: „Suntu calumnie, care mai bine se pedepsește asiă decă lasămu pre inventatorulu loru dispretilui publicu.“

* * (In America) se vine in nenumărate exemplară portretulu acelei vaci, care prin aceea, ca a doborito o lampa de petroleu aspirnsa, a causat unu incendiul infioratoriu a orasului Chicago.

* * (La Paris) s'a formatu o societate nouă numita „Societatea iubitorilor de opin“ (opiphiles). Membrii ei voiesc a uită pre căte-va minore „tristă realitate“, si astă prior intrebuintarea opiumului. In localitățile societăției se astă aranjate mai multe odăi comode, unde membrii potu se dorma. Fia-care membru e indatorat a descrie impressiunile din somnul causat de opiu. Presto uno anu apoi tôte aceste impressiuni se voru publica.

* * (Initiativa privată). Tota lumea scie căte grentăi trebnie se intempine români de preste Carpati incătu privesc midilöcele de desvoltare intelectuală si socială. Tendința cătra progresu si cultura este deseptata in trezii in gra-

* * (Rogăru pre tôte redactiunile ale foilor române, a reproduce acăstă înscrisă).

dula supremă, dără unde suntu midilōcele pentru a radică institutile necesare? Guvernul de acolo este străin pentru densii, ba de multe ori ostil intereselor lor. În locu să-i protege și să le intindă mâna de ajutoriu, că unorii și ai patriei de multe ori îi opresc și îi impiedecă în aspirațiile lor cele mai modeste de înaintare. În fătă unei asemenei stări ce facu români? Iată ce facu. S-au saturat să mai accepte de susu, ceea ce li se cuvine, și s-au ajutat să se asoci între sine, a pu-ne fia care ce pote, și-a luă astfelu insisi initiativă de înființare a institutelor publice de instrucție și dezvoltarea în totă privințele. Cetățenii români din orașul Brasovu merită în astă privință locul dintău. Brasovul posedă de mulți ani un liceu cu 8 clase, liceu cu o existență asignată de un fond considerabil. La începutul anului scolaricu curențu se înființă și alte două institute: școala reală și școala comercială totu prin initiativă generoasă cetățenilor români. Toate aceste institute suntu puse sub conducerea de profesori eminenți speciali. Iată ce pote face initiativă privată, și insuflarea spontană a barbatilor devotati pentru progresul și cultura. Cătu amu dori să vedem practicându-se și la noi mai desu asemenei fapte măretie, care întăresc și disvoltă cunoștința națională și prepară unu viitoru siguru.

(Nouă lucrări gigantice.) Cetimur în diuarul „Observator Triestino“: „Ne vine dela Marea-Negru nouătatea, că Tiarul Alexandru n'a fostu la Caucazu numai a-si trece în revista corporile de armata, ci pentru a medita asupra lucrărilor care potu face mai productive cuceririle realizate dejă. Se va ocupă cu deschiderea unei căi fluviale care să lege Marea-Negru cu Marea Caspica, servindu-se, în occidentele cursului Mănutsch, de afliantile Donului și la vestu de Chernă, de unu altu fluviu ce-si are izvoarele în Caucazu. Intinderea traseului este de 630 verste, preste totu 90 miluri germane. Dar muntele de străbătutu, care separă cele două văi, are 8 verste și au mai multu de unu milu germanu. Au să se facă mari sapături și se voru ocupă cu aceste lucrări 32.000 de lucrători. Vor trebui 6 ani pentru a ajunge acestu scopu alu căruia costu vă fi de 81 milioane ruble. Totu ce precede rezultă din studii și calcule întreprinse mea din 1864. Calea fluvială va deschide o comunicatie între Occidentul și Asi'a centrală. O astfelu de întreprindere gigantică respunde trebuintelor fără vastului imperiu rusu. Dar canalul de Suez și Muntele Denis suntu aci să ateste, că nimic nu este imposibilu vointiei geniului uman. Banii Occidentului de sigură că voru contribui la această opera, precum au contribuit și la construcția drumurilor de feru ruse. Astfelu unirea Marii-Negre cu Marea Caspica nu se prezinta că o simplă idee, ci că unu proiectu, care a făcutu obiectul studiilor practice. Execuția nu-i este decât o cestiune de timp și de bani. Creditul rădica milioane. Cătu pentru noi, suntemu datori chiaru d'acum a ne prepară sa participăm, că de dreptu, la comertul asiaticu, dejă o cale să deschis, grăția canalului de Suez, o a dețină cale, care să strebata în centrul Asiei, se va deschide. Vomu putea lesne profită de ea, cu ajutoriul marinei noastre, și în parte prin midilocul unei linie neîntrerupte drepte de drumu de feru, care să va avea capul la Triestu și se va termină la unu portu și alu Marea-Negru. Scurtându-se astfelu distantele până la acestu din urma portu alu Eusinului, vaporele noastre voru pot să schimbă productele occidentale transportându-le în Marea Caspica și vice-versa. Nu incapse indoie, că cea mai mare și mai buna parte din traficul asiaticu va apartine marinei ruse și marinei persiane, stăpân'a Marii-Caspice. Dar a-cestă mări nu voru să inchise celoru alte națiuni: pavilionul Austro-Ungaru va putea să fie în cele mai bune condiții și cu mai putine cheltuieli decât cele-lalte pavilioane occidentale. În vecinătatea Russiei, nasce unu interesu reciproc d'a facilită, prin tratate, traficul cu cele două imperii. Maria austriaca, departe de a fi o rivală, va deveni unu comodu ajutoru alu marinei ruse, nefiindu-nici destul de dezvoltată, nici destul de numerosă pentru a alimenta și slab singra trecște. În fine deță, prin deschiderea Mont-Cenis și acea care se ascăpta a muntelui Saint Gotthard, Triestul se vede apasat de cele-lalte porturi occidentale, cu dreptul poziționări sale, Triestul nu se poate lasa să fia apasat de nici

unu portu orientale. Sa profitămu de comunicatiile dejă deschise și sa grăbim pe acelea care naturalmente trebuesc să se deschida. Triestul trebuie să se pună în stare d'a ajunge celu d'antău, execuțându-si missiunea d'a retine și reconduce chiaru în apele Adriatici o parte considerabilă din traficul întregi lumi!

(Berlina, 14 Dec.) Se aude, că principale Reus se va chiama din Petersburg la Berlinu, că se facă raportu imperatului despre incidentul avutu cu marele principe clironomu rusescu (incidentul, după o scire din Berlinu, nu este nici multu nici mai pucinu, decât ca consulul germanu din Petresburg principele Reus, aru fi căpatatu nisca palme dela marele principe clironomu. Causă acestei tratări a clironomului moscovit care e recunoscutu de inimicu mare alu Germanilor, aru fi fostu o obiecție a principelui Reus la niscese atacuri nemoderate ale clironomului contră armatei germane.)

(Unu detaiu retrospectivu fără curiosu, asupr'a turburărilor ce au avutu locu acum în urma Bruselu.) Regele Leopoldu se întorcea să'a dela Lacken, cându i se spuse că o demonstrație avea locu înaintea palatului, și că traseră sea nu aru potea trece. Regele deschinse și se amestecă în grupe, fără a fi recunoscutu; vediu astu-feliu de aproape manifestările și judecă priu elu insuferberea ce domnia în populația bruseléna. Istoria aru fi fostu mai priuanta deca suveranul săru fi arrestat că perturbatoriu.

(Unu miraculu? alu temporu i modernu.) Pentru serberea alegrei noastre presedinte de Chili, Don Federigo Cazariz, s'a gătitu în Valparasto o tortă de zahară de trei metri de înaltă, în formă unui templu. În midiloul acestui templu de tortă săa figură presedintelui din zahară în marimea sea naturală, pre care-lu consumara apoi între mare bucurie și veselia. Torta a constatunmai 25,000 franci.

(Adunare abbatorilor de bere în Lintiu.) Duminică trecută s'a tenu în Lintiu o adunare, la care au participat 4000 de persoane din totă clasela populației. Obiectul desbatării și alu consultării a fostu urcarea pretutui berei. Ei au conchisul să nu mai bea nici unul bere scumpită, și să starnăescă pre langa coi avutu ca și ei să se acomodeze acestei conclu-

(Canalul de Suez) a produs în cele 9 luni dintău a anului 1871, 7 milioane de franci: insa aru trebui să produca la 15 milioane, și numai atunci aru acoperi procentele obligațiilor, și cheltuielile curente.

(Reorganisarea armatei franceze.) Comisia pentru reorganisarea armatei franceze a decisu, că obligația serviciului militar să fia generală, să se ia în armata 90,000 de recruti pre anu, care să servescă 8 ani în armată permanentă și în întărirea rezerva; astfelu armată permanentă să fia de 700,000.

(Copilarile de la Marea Negru) În Noembre s'au intrunitu în Frankfurt delă Maiu 10 reprezentanti de fabrici de palarii, și în acestu „congresul palariesc“ au alesu 3 exemplare de palarii, din cele trimise de totă fabricile de palarii, anume ună de matase, cilindru, și două de filiu, ore cari le-au „decreta definitiv“ că norma de palarii pentru Germania: ceea ce se va pune în aplicatia dela primăvara viitoare. — Astu-feliu acestu importantu congresu a pusu fundamentul, (bă adeca acoperimentulu) pentru sericea Germaniei!

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunii învietătoresci la scola confesională gr. or. română din Tiss'a se deschide concursu până în 30 Decembrie st. v. a. c.

Emolumentele suntu: în bani 110 fl. v. a. 80 mesuri bucate, 4 mesuri mazere, 8 stângini de lemn, quartiru naturalu și grădină de legumi.

Doritorii de a competă la această stațiune au a-si asterne recursele loru, instruite cu documentele provedute în „Statutul organic“ până în terminul indicat subsemnatului comitetu parochiale.

Tiss'a, 23 Novembre 1871.
Comitetul parochial gr. or. din Tiss'a.
(3-3) protop. și insp. distr. scol.

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunii învietătoresci din comună gr. or. Rudă protopiatulu Zarandului se deschide concursu până în 15 Dec. a. c. Emolumentele impreunate cu această stațiune suntu 200 fl. v. a. salariu anualu, quartiru liberu și lemne pentru focu.

Doritorii de a ocupă acestu postu au a-si asterne suplicele loru cu documentele necesare la subsemnatulu în Bradu (Zarandu). Fiinduca învietătoriu din această comună aretându harnicia sa are prospectu de a deveni și capelanu pe langa betranu parochu cu o remunerare frumosă, aceia cari voru fi teologi juni și cantareti buni se voru preferă.

Bradu 25 Noembre 1871.
In intelegerere cu comitetul parochialu.
Nicolau I. Mihaltianu
(3-3) Protopopu gr. or.

Concursu.

Pentru ocuparea postului învietătorescu la școala confesională gr. or. română din comună Lăpusnicu protopiatulu Dobreni, cu salariu anualu de 60 fl. v. a. 50 mesuri de bucate, quartiru naturalu, și lemne de incăldită, până în 14 Decembrie st. v. a. c. se scrie concursu.

Doritorii de a ocupă acestu postu suntu avisați a-si tramite recursele loru provedeute cu documentele încipăcate în „Statutul organic“ la subscrism inspectoratul districtual de școle până în terminul de susu.

Deva, 24 Novembre 1871.
pentru comitetul parochialu.
Ioanu Papiu,
protop. și insp. distr. de școle
(3-3) in tract. Dobreni.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante din comună gr. or. Cristiori în protopresbiteratulu Zarandului, se scrie nou concursu până în 2 Ianuarie 1872, în carea dī va fi să alegerea.

Venitele acestei parochii suntu:
a) 100 fl. v. a. bani gală;
b) stolă obișnuită bine regulată dela 163 de case;
c) Alesul parochu, purtându și oficiul învietătorescu, va primi pentru această salariul de 200 fl. v. a.; quartiru liberu și lemne de focu.

Doritorii de a ocupă această parochie au a-si asterne petițiunile loru bine instruite în inteleșul §. 13 din „Statutul organic“ subsemnatului în Bradu comit. Zarandului.

Bradu, 10 Dec. 1871.
In contiegerere cu comit. paroch.
Nicolau I. Mihaltianu
(2-3) prot. gr. or.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei Godinescă devenita în vacanță din Protopiatulu Iliei, statătoare din 150 famili, se scrie concursu până la 1-a Ianuarie 1872 în care dī se va face să alegerea de parochu.

Emolumentele suntu:
1. O gradina arătoare și pentru legumi, în extensie de 780 orgi □.
2. In Zepozie locu de fanati de 623 orgi cuadrati, se folosesc și pentru ingropătoare.

3. La morminte unu locu de 1 jugeru și 927 stângini cuadrati, parte aratoriu, parte fanati.

4. Venitulu stolare îndatinat, și dela totă famili, a către 1. ferdela cucuruzu sfârmătu său 2. masuri cu ciocanii.

Casa parochială nu se affa.

Doritorii de a ocupă această stațiune, au să asternă concursele loru instruite în sensulu „Statutului organic“ la scaunul protopopescu în Ilia până în terminul prespustu Ilia 14 Decembrie 1871.

Cu intelegerere Comitetului parochialu.
Ioanu Orbonasiu,
Protopopu.